POLITECHNIKA WARSZAWSKA Wydział Matematyki i Nauk Informacyjnych

Reprezentacja wiedzy

Programy działań z efektami domyślnymi

Raport końcowy

Autorzy:

Dragan Łukasz
Flis Mateusz
Izert Piotr
Pielat Mateusz
Rząd Przemysław
Siry Roman
Waszkiewicz Piotr
Zawadzka Anna

7 czerwca 2016

1 Opis zadania

Zadaniem projektu jest opracowanie i zaimplementowanie języka akcji dla specyfikacji podanej klasy systemów dynamicznych oraz odpowiadający mu język kwerend.

System dynamiczny spełnia podane założenia:

- 1. Prawo inercji
- 2. Niedeterminizm i sekwencyjność działań
- 3. Pełna informacja o wszystkich akcjach i wszystkich ich skutkach bezpośrednich
- 4. Z każdą akcją związany jest:
 - (a) Warunek początkowy (ew. true)
 - (b) Efekt akcji
 - (c) Jej wykonawca
- 5. Skutki akcji:
 - (a) Pewne (zawsze występują po zakończeniu akcji)
 - (b) Domyślne (preferowane. Zachodzą po zakończeniu akcji, o ile nie jest wiadomym, że nie występują)
- 6. Efekty akcji zależą od jej stanu, w którym akcja się zaczyna i wykonawcy tej akcji
- 7. W pewnych stanach akcje mogą być niewykonalne przez pewnych (wszystkich) wykonawców

Programem działań nazywać będziemy ciąg $((A_1, W_1), (A_2, W_2), \ldots, (A_n, W_n))$, gdzie A_i jest akcją, zaś W_i jej listą wykonawców postaci $W_i = (w_1, w_2, \ldots, w_n), n = 0, 1, 2, \ldots$ gdzie dla n = 0 $W_i = \epsilon$ oznacza dowolnego wykonawcę.

Język kwerend zapewnia uzyskanie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1. Czy podany program działań jest wykonywalny zawsze/kiedykolwiek?
- 2. Czy wykonanie podanego programu działań z dowolnego stanu spełniającego warunek π prowadzi zawsze/kiedykolwiek/na ogół do stanu spełniającego warunek celu γ ?
- 3. Czy z dowolnego stanu spełniającego warunek π cel γ jest osiągalny zawsze/kiedykolwiek/na ogół?
- 4. Czy wskazany wykonawca jest zaangażowany w realizację programu zawsze/kiedykolwiek?

2 Opis klas

Przygotowany program, realizujący postawiony cel, został napisany w języku programowania C# i wykonany w technologii Windows Forms. Składa się on z szeregu klas będących odzwierciedleniem pojęć występujących w teorii reprezentacji wiedzy, mających na celu łatwiejsze napisanie i zrozumienie sposobu działania programu.

2.1 Klasy fluentów, aktorów i akcji

Klasy te służą do identyfikowania poszczególnych elementów występujących w dziedzinie wprowadzonej przez użytkownika. Rozróżnialne są za pomocą unikalnych nazw nadawanych im w trakcie działania programu.

2.2 Klasy zdań logicznych

W tym zbiorze znajdują się klasy, które są realizacją podstawowych operatorów z logiki klasycznej:

- Negacja
- Koniunkcja
- Alternatywa
- Implikacja
- Równoważność

2.3 Klasy zdań

W ramach przygotowanego programu zostały zrealizowane klasy dla każdego z typów zdań możliwych do zdefiniowania:

- initially α
 - Zawiera formułę α zdefiniowaną za pomocą klas zdań logicznych.
- (A, W) causes α if π Zawiera akcję, listę wykonawców, informację o wykluczeniu wykonawców typu logicznego oraz formuły α i π zdefiniowane za pomocą klas zdań logicznych. Warunek π może być pominięty, co oznacza, że jest zawsze prawdziwy, wtedy powyższe zdanie jest postaci (A, W) causes α .
- (A, W) typically causes α if π Klasa ta zbudowana jest analogicznie do klasy powyżej, lecz reprezentuje ona zdanie, którego efekt jest typowy.
- always α Zawiera formułe α zdefiniowana za pomoca klas zdań logicznych.

- impossible (A,W) if π Zawiera akcję, listę wykonawców, informację o wykluczeniu wykonawców typu logicznego oraz warunek π zdefiniowany za pomocą klas zdań logicznych.
- (A,W) releases f if π Zawiera akcję, listę wykonawców, informację o wykluczeniu wykonawców typu logicznego, fluent oraz warunek π zdefiniowany za pomocą klas zdań logicznych.
- (A,W) preserves f if π Zawiera akcję, listę wykonawców, informację o wykluczeniu wykonawców typu logicznego, fluent oraz warunek π zdefiniowany za pomocą klas zdań logicznych.

2.4 Klasa dziedziny

Klasa ta jest programową reprezentacją domeny wprowadzanej przez użytkownika. Zawiera ona listy zdań wszystkich typów, dopuszczalnych w ramach programu. Ponieważ wraz z uzupełnianiem danych liczba i rodzaj zdań może się zmieniać, oferuje ona niezbędne metody służące do ich zmiany, usuwania i modyfikowania.

2.5 Klasa stanu

Ponieważ w trakcie działania programu istnieje potrzeba rozróżniania możliwych stanów opisywanego systemu, powstała klasa odpowiadająca takiemu pojedynczemu stanowi. Każda taka klasa zawiera listę wartościowań dla każdego fluentu występującego w dziedzinie i jest ich konstruowanych w programie tyle, ile występuje unikalnych wartościowań ($2^{|fluentset|}$).

2.6 Klasa Graph

Reprezentuje graf zależności między poszczególnymi stanami.

2.7 Klasa Edge

Każda ścieżka w konstruowanym grafie łączy dwa wierzchołki reprezentujące poszczególne stany między którymi istnieje połączenie opisane w dziedzinie - akcja wykonywana przez pewny zbiór wykonawców. Ponieważ akcje mogą mieć skutki typowe i nietypowe, wyróżnia się także rodzaj krawędzi. Klasa zawiera dwa stany (wierzchołki), akcję i jej wykonawcę oraz informację o nietypowości efektu akcji jako zmienną logiczną.

2.8 Klasa World

Jej składowymi są zbiory fluentów, akcji, aktorów oraz dziedzina. Klasa ta odpowiedzialna jest za budowanie struktury $S = (\Sigma, \sigma_0, ResAb, ResN)$, gdzie:

- \bullet Σ zbiór stanów
- $\sigma_0 \in \Sigma$ stan początkowy
- $ResAb, ResN: A \times V \times \Sigma \to 2^{\Sigma}$ są funkcjami przejść. ResAb jest funkcją przejść nietypowych, ResN jest funkcją przejść typowych.

Klasa ta dostarcza także metodę budowania grafu zależności na podstawie skonstruowanej struktury S.

2.9 Klasa kroku scenariusza

Krok scenariusza zdefiniowany jest poprzez akcję i wykonawcę tejże akcji.

2.10 Klasa scenariusza

Składa się z listy kroków scenariusza.

2.11 Klasy kwerend

Każda kwerenda, która może zostać zdefiniowana w programie, reprezentowana jest przez osobną klasę. Wyróżniamy następujące rodzaje kwerend:

- always/ever executable *Scenario*Klasy reprezentujące te kwerendy (odpowiednio *always* i *ever*) przechowują obiekt klasy *Scenariusza*.
- always/ever/typically accessible γ if π Klasy reprezentujące te kwerendy (odpowiednio always, ever i typically) przechowują formuły γ i π zdefiniowane za pomocą klas zdań logicznych.
- always/ever/typically accessible γ if π when Scenario Klasy te zbudowane są analogicznie jak klasy zdefiniowane powyżej, z tym, że dodatkowo przechowują obiekt klasy Scenariusza.
- always/ever partakes w when Scenario Klasy reprezentujące te kwerendy (odpowiednio always i ever) przechowują wykonawcę oraz obiekt klasy Scenariusza.

Każda klasa reprezentująca kwerendę udostępnia metodę, która daje odpowiedź na zadane pytanie na podstawie zbudowanego wcześniej grafu zależności.

3 Algorytmy

3.1 Wyznaczanie zbioru stanów

Algorytm na podstawie zbioru fluentów wyznacza zbiór wszystkich stanów. Oparty jest na idei algorytmu z powrotami, który wyznacza wszystkie kombinacje n-elementowego ciągu składającego się z 0 i 1.

```
B \leftarrow \text{pusty stos}
n \leftarrow \text{liczba fluentów}
k \leftarrow 0
S \leftarrow \text{lista stanów}
function BACKTRACK(B, n, k)

if k = n then \text{APPEND}(S, B)
end if
\text{PUT}(B, 1)
\text{BACKTRACK}(B, n, k + 1)
\text{POP}(B)
\text{PUT}(B, 0)
\text{BACKTRACK}(B, n, k + 1)
\text{POP}(B)
\text{return } S
end function
```

3.2 Wyznaczanie stanu początkowego

Algorytm wyznaczania stanu początkowego polega na wygenerowaniu wszystkich możliwych kombinacji wszystkich fluentów danego świata oraz przefiltrowaniu ich przez zdania always. Otrzymane w ten sposób dozwolone stany świata są następnie kolejno sprawdzane pod kątem zgodności ze zdaniami initially. W poprawnie opisanym świecie powinien istnieć tylko jeden stan który nie zostanie odrzucony w trakcie takiego procesu.

```
\begin{array}{l} H \leftarrow \mathrm{zbi\acute{o}r} \ \mathrm{wszystkich} \ \mathrm{kombinacji} \ \mathrm{fluent\acute{o}w} \ \mathcal{F} \\ \ \mathrm{for} \ \mathrm{all} \ \ a \vee \mathbb{P} \ \mathrm{do} \\ \ \ \mathrm{for} \ \mathrm{all} \ \ \sigma \in H \ \mathrm{do} \\ \ \ \mathrm{if} \ \ \sigma \not \vDash \alpha \ \mathrm{then} \\ \ \ \ H \leftarrow H \setminus \{\sigma\} \\ \ \ \mathrm{end} \ \mathrm{if} \\ \ \mathrm{end} \ \mathrm{for} \\ \ \mathrm{for} \ \mathrm{all} \ \mathrm{initially} \ \alpha \in \mathfrak{D} \ \mathrm{do} \\ \ \ \mathrm{for} \ \mathrm{all} \ \mathrm{initially} \ \alpha \in \mathfrak{D} \ \mathrm{do} \\ \ \ \mathrm{if} \ \ \sigma \not \vDash \alpha \ \mathrm{then} \\ \ \ \ \ H \leftarrow H \setminus \{\sigma\} \\ \ \ \mathrm{end} \ \mathrm{if} \\ \ \ \mathrm{end} \ \mathrm{if} \\ \ \ \mathrm{end} \ \mathrm{for} \\ \ \ \ \mathrm{end} \ \mathrm{for} \\ \ \ \mathrm{end} \ \mathrm{for} \\ \ \ \mathrm{end} \ \mathrm{for} \\ \ \ \ \mathrm{end} \ \mathrm{for} \\ \ \ \mathrm{end} \ \mathrm{end} \ \mathrm{end} \ \mathrm{end} \ \mathrm{end} \\ \ \ \mathrm{end} \ \mathrm{end} \ \mathrm{end} \ \mathrm{end} \ \mathrm{end} \\ \ \ \mathrm{end} \ \mathrm{end} \ \mathrm{end} \ \mathrm{end} \ \mathrm{end} \ \mathrm{end} \\ \ \ \mathrm{end} \ \mathrm{end
```

3.3 Obliczanie zbiorów ResN i ResAb

Algorytm obliczania zbiorów ResN i ResAb oraz zbiorów pośrednich Res_0 , Res_0^+ działa na analogicznej zasadzie *filtrowania* zbioru stanów zdaniami w algorytmie wyznaczania stanu początkowego. Na wyższym poziomie abstrakcji pseudokod wygląda następująco:¹

```
\Sigma \leftarrow \text{zbi\'or wszystkich kombinacji fluent\'ow } \mathcal{F}
\Sigma \leftarrow \text{stany } \sigma \in \Sigma \text{ zgodne ze zdaniami always.}
Res_0 \leftarrow \Sigma
\text{if dowolne zdanie impossible blokuje } A \text{ dla } Akt \text{ i } \sigma \text{ then}
Res_0 \leftarrow \emptyset
\text{end if}
Res_0 \leftarrow \text{stany } \sigma \in Res_0 \text{ zgodne ze zdaniami causes dla } A \text{ i } Akt
Res_0 \leftarrow \text{stany } \sigma \in Res_0 \text{ zgodne ze zdaniami preserves dla } A \text{ i } Akt
Res^- \leftarrow \text{stany } \sigma \in Res_0 \text{ o minimalnych zbiorach } New
Res_0^+ \leftarrow \text{stany } \sigma \in Res_0^+ \text{ zgodne ze zdaniami typically causes dla } A \text{ i } Akt
ResN \leftarrow \text{stany } \sigma \in Res_0^+ \text{ o minimalnych zbiorach } New
ResAb \leftarrow Res^- \setminus ResN
```

 $^{^1}$ Dla uproszczenia pseudokodu przez Resi Newrozumie się kolejno $Res(A,Akt,\sigma)$ oraz $New(A,Akt,\sigma_0,\sigma_1)$

Podział prac:

- Dragan Łukasz wyznaczanie zbioru stanów, ewaluacja formuł
- Flis Mateusz wizualizacja grafu zależności
- Izert Piotr -
- \bullet Pielat Mateusz wyznaczanie zbiorów Res
- Rząd Przemysław konstrukcja grafu zależności
- Siry Roman -
- Waszkiewicz Piotr podstawowe klasy, graficzny interfejs użytkownika
- Zawadzka Anna podstawowe klasy, graficzny interfejs użytkownika